

24 Νοεμβρίου 2014

Γερόντισσα Αναστασία, ασκήτρια Κυράς

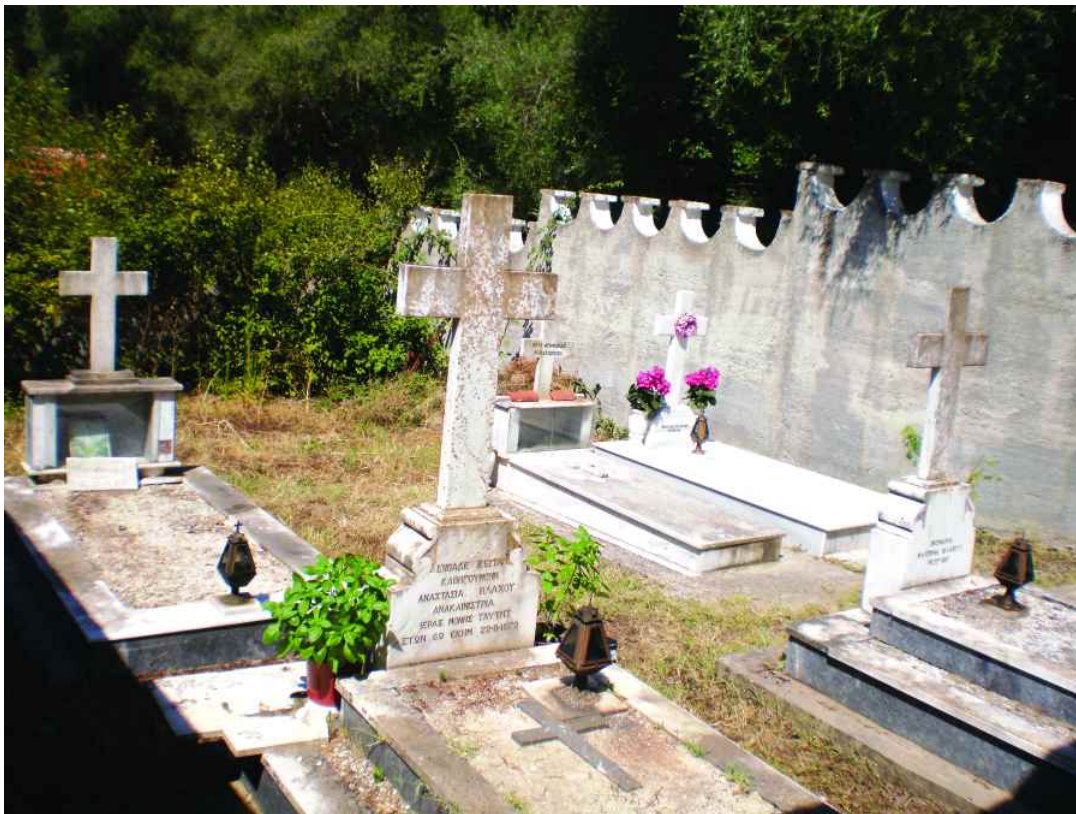
/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

[Προηγούμενη δημοσίευση: www.pemptousia.gr/2014/11/anastasia-askitria-kiras/]

Άλλοι θεωρούν ότι Κυρία τις Ρά με την περιουσίαν της έκτισε την Μονήν ενώ η αδελφή της Κυρίας Ρα έκτισε την Μονήν της Παναγίας εις τον Αρκουδίλα.

Εκτός από τον ιερόν ναόν, προϊόντος του χρόνου, εκτίσθησαν πολλά οικήματα εις τα οποία κατέφευγον και εύρισκον αναψυχήν τινά και φιλοξενίαν ικανός αριθμός ασθενών. Υποθέτομεν ότι εις τι κελλίον ελειτούργει μόνιμον λοιμοκαθατήριον (lazzaretto) καθ' όσον εις όλην την περιφέρειαν υφίσταντο τοιαύτα λοιμοκαθατήρια, λόγω της ενσκηψάσης «πανούκλας του Μαραθιά» κατά τον χειμώνα του 1815-1816 ενώ παραλλήλως, εγένοντο ομαδικαί ταφαί των θυμάτων της λοιμικής αυτής ασθeneίας.

Κατά τους χρόνους τους οποίους η Κέρκυρα ευρίσκετο υπό αγγλικήν κατοχήν, οι Άγγλοι διέταξαν ίνα καώσει -πλην της Εκκλησίας- όλα τα κτίρια της Μονής. Μετ' ολίγον η Εκκλησία ήρχισε να ερημώνη και ο περιβάλλον αυτήν χώρος εγένετο αδιάβατος εκ της πυκνής βλαστήσεως και της εμφανίσεως ικανού αριθμού όφρων.

Η περιοχή κατά το 1932 ευρέθη να είναι ιδιόκτητος με τελευταίαν ιδιοκτήτην-διαχειριστήν την Ελένην Μοναστηριώτου «Κουλούρα» ή «Αθανάτσαίνα». Το επόμενον έτος ήτο έτος σταθμός διά την ιστορίαν του ιερού σκηνώματος διότι χάριτι και βουλήσει θεϊκή προσέρχεται ίνα μονάση εδώ η Λευκιμμιώτισσα μοναχή Αναστασία Βλάχου-«Κολομπόνη». Η αγία αύτη ψυχή εγένετο σκεύος εκλογής του Κυρίου διότι ανεκαίνισεν εκ βάθρων τον ιερόν χώρον και ενεθρόνισεν εις αυτόν εκ νέου την θαυματουργόν εικόνα της Παναγίας της Κοκκινάδας η οποία διά λόγους ασφαλείας φυλάσσεται νυν εις τον Ιερόν Ναόν Αγίων Θεοδώρων Λευκίμης.

Η πάνσεπτος και χαριτόβρυτος Ιερά Εικών της Υπεραγίας Θεοτόκου «Κυράς των Αγγέλων» την οποίαν προσκυνούμεν σήμερα ευρίσκεται ένθρονος εις το εικονοστάσιον του ναού της Μονής, δεξιά από την βόρειον πύλην του ιερού βήματος. Παλαιότερον ήτο αργυρο-επένδυτος. Ακολουθεί τον αγιογραφικόν τύπον της Παναγίας της Οδηγητριάς την οποίαν στέφουν με κορώνα δύο Άγγελοι. Προέρχεται δε από ιερατικής τινά οικογένειαν της νήσου των Παξών. Απεθησαυρίσθη εις την Μονήν άμα τη εγκαταστάσει της Γεροντίσσης Αναστασίας.

Βιβλιογραφική Πηγή

* A.N.K.

* Καπαδόχου Χρ. Δημητρίου, «Ναοί και Μοναστήρια Κερκύρας -Παξών και Οθωνών στα μέσα τον ΙΗ' αιώνα», Αθήνα 1994, σ. 114.

* Τσίτσα Χ. Αθανασίου, πρωτοπρεσβυτέρου, «Ο λοιμός τον Χειμώνα 1815-1816 στην Κέρκυρα (η πανούκλα τον Μαραθιά)», Κέρκυρα 1990, σ. 19.

* Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαιδεία, 7ος τόμος. Ιωάννης - Κώνστ., Αθηναι 1964, σσ. 508-514.

* Μεταλληνού Γεωργίου Πρωτοπρεσβυτέρου, Ομοτίμου Καθηγητού της Θεολογικής Σχολής του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών «Η Εκκλησία της Κερκύρας στην Ιστορία και τό Παρόν» εν <http://www.imcorFu.gr/istoria.htm>).

* Παπαγεωργίου Σπύρου, «Εκκλησιαστική Ιστορία της Κερκύρας», Αθηναι 1920.

* Σουρτζίνου Χ. Γιώργη, Κέρκυρα, ταξίδι στο χρόνο, Ιστορική-λαογραφική εταιρεία Κερκύρας, Κέρκυρα Ιούλιος 1998, σσ. 113-115.

* Γαστεράτου Γεωργίου, Παναγία η Κοκκινάδα, εν Κερκυραϊκή Μήδεια, Μάρτιος

2006, σ. 7.

* Μαρτυρία μοναζουσών.

Κατά τους λόγους των προσκυνητών η Ιερά Μονή της Κυράς των Αγγέλων είναι το καύχημα και η ελπίδα της Νοτίου Κερκύρας.

Ευρίσκεται εκτισμένη επί μικρού λόφου και εις απόστασιν ενός μόνο χιλιομέτρου από τον Δήμον Λευκίμμης εις τον οποίον ανήκει, ενώ τεσσαράκοντα επτά χιλιόμετρα την χωρίζουν από την πόλιν της Κερκύρας. Περικλείεται από τείχος και περιβάλλεται από πυκνήν βλάστησιν την οποίαν αποτελούν εβδομήκοντα ελαίαι, πενήκοντα εσπεριδοειδή, φυρικιαί και άμπελοι.

Το Καθολικόν της Μονής είναι μία απλή Βασιλική με ενσωματωμένα εξωτερικά τόξα.

Σπαράγματα τοιχογραφιών του 17ου και 18ου αιώνας βρίσκομεν εις την κόγχην του Ιερού Βήματος (Κυρία των Αγγέλων και Ιεράρχαι) και εις την κόγχην της Προθέσεως (Άκρα ταπείνωσις).

Ο ναός υπέστη την φθοράν του χρόνου και κατέρρευσεν μετά την ενσκήψασαν επιδημίαν της πανώλους. Εις τον Ιερόν χώρον εφύοντο βάτα και πουρνάρια έως της ελεύσεως της Γεροντίσεως Αναστασίας (1933).

Εις τον νότιον εσωτερικόν τοίχον του ναού ευρίσκεται το προσκυνητάριον με την Εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ενώ εις τον βόρειον εκείνο με την θαυματουργόν Εικόνα της Θείας Αναλήψεως του Κυρίου (ιστορικόν κειμήλιον).

Εις την βόρειον πλευράν του Καθολικού ευρίσκεται το διώροφον κτίριον της Μονής. Εις το Ισόγειον ευρίσκονται το αρχονταρίκιον, η τραπεζαρία, η κουζίνα, η αποθήκη οίνου και ελαίου και βοηθητικοί τίνες χώροι. Εις τον άνω όροφον τα κελλία των μοναζουσών και ο ξενών.

Έναντι της νοτίου πλευράς του Καθολικού ευρίσκεται το μέγα κτίριον το οποίον ήτο αποθήκη.

Εις το τέλος του κτιρίου αυτού ευρίσκεται το κοιμητήριον της Ιεράς Μονής.

Ακολουθεί το παραδοσιακόν Κερκυραϊκόν κωδωνοστάσιον με τους τρεις γλυκοήχους κώδωνάς του.

Μετά την σιδερένια θύραν, ολίγον δεξιώτερον ευρίσκεται και το πηγάδιον βάθους 131/2 μέτρων με άφθονον ύδωρ.

Οι είκοσι μοναχοί οίτινες εγκατεβίουν κατά την εποχήν της πανώλους έθαψαν το πηγάδιον διά να μη μολυνθή το ύδωρ και μετά το επανήνοιξαν οι χωρικοί.

Εις τον ανατολικόν τοίχον του ναού ευρίσκονται δύο τάφοι δωρητών της Μονής οι οποίοι ενεταφιάσθησαν εκεί συμφώνως προς παλαιόν έθιμον.

Γραπταί αποδείξεις διά ιστορικά συμβάντα εις την Μονήν δεν υπάρχουν διότι οι Άγγλοι διέταξαν το κάψιμον της Μονής μετά την πάροδον της πανώλους.

Πηγή: Ιερομόναχος Δημήτριος Καββαδίας, Κέρκυρα 2012